

Obsah

Úvodem	11
1 Být single je příliš těžké	17
2 Zůstat single vyžaduje zvláštní povolání	37
3 Být single znamená žít bez důvěrné blízkosti	51
4 Být single znamená žít bez rodiny	67
5 To, že jste single, vám brání ve službě	97
6 Když jste single, vaše sexualita je zbytečná	109
7 Být single je snadné	127
Závěrem	151
Příloha: Čtyři způsoby, jak se vyhnout sexuálnímu hříchu	155
Poznámky	169
Jmenný a tematický rejstřík	173
Biblický rejstřík	177

Úvodem

Ukazuje se, že ne všechno, co za pravdu považujeme, je skutečně pravdivé.

Jedním z nejoblíbenějších zábavních pořadů ve Velké Británii je *QI (Quite Interesting – Vcelku zajímavé)*. Každý týden se hosté pořadu seznámí s některými zajímavými a nepříliš známými fakty, o nichž mají mezi sebou diskutovat. Část pořadu je věnována tzv. „obecné neznalosti“, tedy mylným informacím, které jsou širokou veřejností považovány za správné. Ukázalo se, že ve skutečnosti nemáme dvě nosní dírky (respektive nozdry), ale čtyři (dvě z nich nejsou vidět). Mount Everest není nejvyšší horou na světě (dosahuje největší nadmořské výšky, ale není nejvyšší). Král Jindřich VIII. neměl šest manželek (je to komplikované). Země nemá jen jeden měsíc (existuje celá řada těles přírodního původu, které okolo nás obíhají a které lze technicky vzato také považovat za měsíce).¹ A tak dále. Vypadá to, že toho častokrát víme daleko méně, než si myslíme.

A neplatí to jen ohledně hor, měsíců, králů nebo počtu nosních dírek, ale také ohledně nezadaných. Některé naše předpoklady jsou buď vyloženě mylné, nebo přinejmenším pravdě hodně vzdálené. A téměř všechny jsou negativní, jak si později ukážeme. I když možná nepovažujeme život bez partnera za vyloženě špatný, určitě si nemyslíme, že by byl dobrý. Jeden spiso-

vatel postřehl rozdíl mezi křesťanskými knihami o manželství a těmi o nezadaných.² Knihy o manželství považují manželství za skvělou věc; naším úkolem už je jen lépe jej pochopit a případně si dát pozor na jednu nebo dvě potenciální nástrahy, s nimiž se můžeme v manželství setkat. Knihy věnované tématu nezadaných obvykle vycházejí z jiné premisy. Život bez partnera je považován za něco hrozného, a tak autoři hledají způsoby, jak to udělat, aby byl alespoň trochu snesitelný.

To se odráží i ve způsobu, jakým o nezadaných mluvíme. Téměř vždy definujeme život bez partnera negativně, jako by takovému člověku něco podstatného chybělo. Nežije v manželství, chybí mu druhá polovička. Tyto negativní definice jen posilují představu, že být single nemůže být ze své podstaty dobré, protože takový člověk postrádá to dobré, co lze nalézt pouze v manželství.

Často si toho všímám při seznamovacích rozhovorech mezi lidmi. Když na otázku, zda jsme vdané či ženatí nebo zda máme rodinu, odpovíme kladně, vypadá tazatel spokojeně. A hned se nabízejí další otázky typu, jak jsme se s partnerem seznámili, popřípadě jak staré děti máme. Jestliže je ale odpověď záporná, tazatel najednou neví, jak má zareagovat, a konverzace postupně vyšumí do ztracena. Manželství je takovou konverzační křížovatkou, z níž se můžete vydat mnoha zajímavými cestami dalších témat. Být single znamená, že tazatele dostanete do slepé uličky, ze které neví, jak se dostat, aniž by se musel uchýlit k neohrabaným manévřům.

Pojďme si hned v úvodu říct, co si pod pojmem „nezadaný“ představujeme, protože to je pro naši diskusi zásadní. Být nezadaný z křesťanského pohledu neznamená jen to, že nejste ženatý nebo vdaná, ale také to, že jste se zavázali k sexuální abstinenci (dokud do

případného manželství nevstoupíte). Bible jasně říká, že sex mimo manželství je hříchem, což Ježíš ve svém učení zdůrazňoval. Být nezadaný znamená zdržet se jakýchkoliv sexuálních aktivit. Jestliže jste dlouhodobě nezadaní, znamená to, že se jako křesťan dlouhodobě zříkáte sexuálního života.

Takový postoj se od převážně sekulárního prostředí, ve kterém žijeme, velmi odlišuje. Zvláště pokud jde o tu druhou část (sexuální abstinenci). Mnozí dnes pohlížejí na manželství jako na něco, co nás v mnoha ohledech omezuje, a tak může být život bez partnera v sekulárním prostředí vnímán pozitivně. Takový život nabízí sexuální naplnění i bez závazků, které přicházejí s manželstvím. Můžete si užívat, jakkoliv se vám zlíbí. Mariella Frostrupová, významná britská novinářka a moderátorka, popsala nezadané jako „solventní lidi, kteří si užívají skvělý sex a které netrápí žádné výčitky svědomí“.³ Pro věřícího člověka je život bez partnera něčím docela jiným než pro nevěřícího. Není tedy divu, že pro mnoho lidí jsou křesťanské představy o celibátu a cudnosti málo přitažlivé. Už když jsem tato dvě slova – „celibát“ a „cudnost“ – psal, uvědomil jsem si, jak jsou zastaralá. Možná si říkáte, že by se hodila spíše do seriálu Panství Downton než do našeho současného života. Žádný současnější ekvivalent pro tato slova však nemáme, a proto si při popisu musíme vystačit s jazykem předchozích generací. Upřímně, mnozí lidé si dnes myslí, že život v celibátu je bizarní, dokonce škodlivý. Není proto žádným překvapením, že podobným způsobem přemýšlí i mnoho lidí v církvi.

V tento okamžik vstupuje na scénu „obecná neznalost“. Jindřich VIII. ve skutečnosti neměl šest manželek. A zůstat svobodný není ve skutečnosti špatná věc. Bible říká, že je to dobré. Dokonce o tom mluví jako o pozh-

nání. Svobodný život je už ze své podstaty úžasným Božím darem, který bychom měli uznávat a oslavovat. Doufám, že vám to následující řádky osvětlí.

I když si myslíme, že něco známe, můžeme se mýlit. A smyslem této knihy je ukázat celé církvi, že být nezadaný je dobré. Nepotřebují si to uvědomit pouze ti, kterých se to týká, ale i všichni ostatní. Biblické učení o svobodných bylo dáno celému Božímu lidu.

Nejdetailnější a nejdelší popis života svobodného člověka najdeme v 7. kapitole 1. listu Korintským. Na první pohled se může zdát, že Pavel zde píše pravý opak toho, co jsem právě řekl. Když mluví o manželství a o svobodných lidech, přímo oslovuje jednotlivé skupiny čtenářů: *Svobodným a vdovám pravím...* (8. verš); *Manželům však nařizují...* (10. verš); „*Ostatním pak pravím...* (12. verš). Ačkoliv Pavel postupně oslovuje jednotlivé skupiny, očekává, že jeho slovům bude naslouchat celá církev. Nejsem vdova (a nikdy nebudu). Přesto jsou oddíly z Písma adresované vdovám určené také mně. Nesmím je přeskakovat. Podobně jsou pro mě i pasáže adresované rodičům Božím slovem, i když sám žádné děti nemám. To samé platí o oddílech, které se týkají svobodných. Je třeba, abyste znali, co Bůh říká o nezadaných, bez ohledu na to, v jaké životní fázi nebo v jakém rodinném stavu se nacházíte. Existují pro to dva důvody.

Zaprvé, většina z vás, kdo žijete v manželství, bude jednoho dne znovu svobodná. Neradi si tuto myšlenku připouštíme, ale je třeba to udělat. Jen velmi zřídka zemřou oba manželé ve stejnou dobu. Dnes je to téměř přesně 24 let ode dne, kdy zemřela moje babička. Tato událost zasáhla celou naši rodinu, ale nejvíce ze všech jejího manžela, mého dědečka. Ačkoliv měl kolem sebe širokou rodinu, která mu byla oporou, nebyli jsme si

jisti, jak se s tím vyrovná. Už celá desetiletí žije jako vdovec. Brzy bude období, které prožil jako svobodný, delší než doba, po kterou byl ženatý. A to je co říct, protože jejich manželství trvalo přes 50 let (za několik měsíců oslaví děda 100. narozeniny).

Ztráta partnera vrátí mnohé z těch, kdo teď žijí v manželství, zpět mezi svobodné. I když jsou takové myšlenky těžké a smutné, musíme si je připustit. Připočítejte manželství, která končí rozvodem, a rázem se poměr těch, kteří budou jednou znovu svobodní, ještě zvýší. Prstýnek na vaší ruce ještě není zárukou toho, že se jednou znovu neocitnete ve stavu svobodných. Proto je dobré se pozorně a biblicky zamýšlet nad životem svobodných už teď.

Zadruhé, svobodní lidé v našem okolí každého z nás přímo ovlivňují. Bible opakovaně přirovnává místní sbor k lidskému tělu, což znamená, že máme určité závazky a že si nemůžeme jen tak přijít a zase odejít. Pavel nám říká: *Jako máme v jednom těle mnoho údů a všechny údy nemají stejný úkol, tak i my, i když je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu, ale jednotlivě jsme údy jeden druhého.* (Ř 12,4–5) Jsme tělo. Patříme jeden druhému. Cokoliv se stane jednomu z nás, ovlivní všechny ostatní. Jestliže někteří procházejí těžkostmi, trpíme všichni. Jsme propojeni, a proto potřebuji vědět, jak jako křesťan prožíváš svou životní situaci, a ty potřebuješ vědět, jak já prožívám tu svou.

Tento přístup se neomezuje jen na manžele nebo svobodné, nicméně si díky němu uvědomuji, že jako svobodný mám zájem na tom, aby byla manželství v mé sborové rodině zdravá. A naopak ti, kdo žijí v manželství, mají zájem na tom, aby byl zdravý můj svobodný život. I tak se projevuje to, že patříme jeden druhému. Když se zamyslíte nad tím, kolik lidí ve vašem sboru je

svobodných, uvědomíte si, jak moc důležité je být s nimi na jedné lodi, mluvit o stejných věcech a mít stejné nasměrování. Uvědomit si, že Bible pohlíží na svobodné pozitivně, je v zájmu nás všech, celého sboru, svobodných i manželů. K tomu ale bude třeba zbořit některé mylné představy.